

REMISSYTTRANDE

Fi2013/2608

Till
Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Remissyttrande över Promemoria om ändrad beskattning av bränslen för viss värmeproduktion

Svebios synpunkter i sammanfattning

. Vi motsätter oss den föreslagna sänkningen av koldioxidskatten för fossila bränslen som förbrukas i värmeproduktion inom handelssystemet.

. Vi föreslår att koldioxidskatten för kraftvärmeproduktion som togs bort 1 januari återinförs.

. Vi föreslår att regeringen tar initiativ för en diskussion inom EU om revidering av överkompensationsregeln, som med nuvarande utformning förhindrar en framsynt och modern klimatpolitik.

Det ska finnas mycket starka skäl för att sänka skatter och avgifter på koldioxid, med tanke på den stora omställning som krävs inom energiförsörjningen, som innebär att användningen av fossila bränslen måste fasas ut i alla samhällssektorer.

Vi kan inte se att man i promemorian ger tillräckliga motiv för en skattesänkning, och vi vänder oss mot att man i huvudsak argumenterar utifrån rent skattetekniska grunder. Vi anser att man fäster alltför stor vikt vid tolkningen av EU:s överkompensationsregler och alltför lite beaktar andra och viktigare aspekter inom energi- och klimatpolitiken.

Ärendets hantering

Vi är kritiska till det sätt ärendet hanteras på. Remisstiden är mycket kort och sammanfaller med semestertiden, vilket gör att remissinstanserna har små möjligheter att sätta sig in i frågan. Listan över remissinstanser är också förvånande kort och det saknas många aktörer som är berörda av skatteförändringen, liksom många aktörer inom energi- och klimatområdet. Vi noterar också att Finansdepartementet på sin hemsida felaktigt rubricerat förslaget ”Koldioxidskatten sänks för vissa flytande biobränslen” (nyhetsnotis 3 juli), när verkligheten är att skattesänkningen gäller fossila bränslen. Det är anmärkningsvärt att förslaget av departementet marknadsförts på ett missledande sätt.

Befrielse från koldioxidskatt inget statligt stöd

Koldioxidskatten är ett generellt styrmedel som belastar utsläpp av koldioxid med en kostnad som ska motsvara långsiktiga kostnader för skador på miljö och klimat enligt principen att förorenaren ska betala (PPP = polluter pays principle). Befrielse från koldioxidskatt kan inte ses som en subvention eller ett stöd. Avsaknaden av koldioxidskatt på biobränslen beror på att dessa inte ger någon nettotillförsel av koldioxid och därmed inte bidrar till växthuseffekten. I princip bör alla utsläpp av koldioxid belastas med samma kostnad, eftersom den miljökostnad som orsakas av utsläppen är densamma oberoende av utsläppskälla. Nivån på koldioxidskatten bör av dessa principiella skäl hållas oförändrad över tid, såvida inte nya fakta framkommer som visar att kostnaderna blir högre än man hittills räknat med. På motsvarande sätt bör koldioxidskatten bara sänkas om man kan visa att skadorna på miljö och klimat blir mindre än man tidigare trott.

Med tanke på att utsläppen av koldioxid från förbränning av fossila bränslen fortsatt att öka kraftigt under senare år, på global nivå, finns det inte anledning att mildra skatter och avgifter på koldioxidutsläpp. Tvärtom måste dessa skatter och avgifter öka. Det gäller inte minst på EU-nivå.

Försumbar kostnad för CO₂-utsläpp inom handlande sektorn

Utsläppen av koldioxid i Sverige motverkas dels genom koldioxidskatten, dels genom handeln med utsläppsrätter. Koldioxidskatten har fungerat väl som styrmedel i värmesektorn och lett till att de fossila bränslena nästan helt fasats ut i den svenska värmeförsörjningen. Inom elproduktionen är styrmedlen svagare, särskilt sedan koldioxidskatten helt avskaffades inom kraftvärmen vid årsskiftet 2012/13. Men genom elcertifikatsystemet finns en särskild stimulans för byggnation av nya anläggningar.

Handeln med utsläppsrätter har däremot nästan helt misslyckats med att ge ett pris på koldioxidutsläppen inom den handlande sektorn. Priset ligger idag omkring 4 Euro/ton CO₂, trots de försök som görs att staga upp priset med så kallad ”back-loading”. Prisnivån på utsläppsrätterna ligger därmed bara på cirka 3,6 öre/kg CO₂, vilket kan jämföras med den svenska koldioxidskatten som idag ligger på 105 öre/kg CO₂.

Den stora skillnaden i kostnaden för koldioxidutsläpp inom och utanför den handlande sektorn ger en betydande obalans på marknaden och leder till ineffektivitet i klimatpolitiken. Det är mot den här bakgrunden fel att ytterligare sänka koldioxidbeskattningen inom den handlande sektorn.

Risk för sjunkande marknadspriser på fossila bränslen

Förutom de ekonomiska styrmedlen påverkas utvecklingen av förbrukningen av fossila bränslen av marknadspriserna. Priset på olja har under senare år varit relativt högt, men det finns inget som säger att den höga prisnivån är bestående. Man måste tvärtom räkna med att det kan ske prisfall, så som inträffade under finanskrisen 2009. Oljemarknaden påverkas dessutom av teknikutvecklingen för att utvinna olja och gas ur skiffer (shale-gas och shale-oil). Det ökade utbudet av skiffergas i USA har pressat priserna på fossilgas och slagit ut kolbaserad kraftproduktion, vilket lett till ett kolöverskott som exporterats till Europa och drivit ned kolpriserna. Liknande effekter kan uppkomma på oljemarknaden. Lägre priser på fossila bränslen kan vi även förvänta oss på grund av allt lägre kostnader för produktion av förnybar el och den allt större produktionen av förnybara biodrivmedel. En aktuell artikel i the Economist pekar på att oljeefterfrågan globalt planar ut, vilket också kan leda till prissänkningar på olja.

Det är mot den här bakgrunden ologiskt att basera förändringar av koldioxidskattenivåerna på tillfälliga prisfördelar för biobränslen. Vid ett prisfall på olja kan ”överkompensationen” snabbt försvinna.

Regelverket kring ”överkompensation” fungerar mot den här bakgrunden illa på en marknad med varierande priser och skapar därmed stor osäkerhet för marknadens aktörer och för potentiella investerare. Sverige bör omgående ta upp diskussioner inom EU för att ändra regelverket kring så kallad överkompensation, så att Sverige kan behålla långsiktigt stabila styrmedel inom klimatpolitiken, och undvika tillfälliga förändringar i skattesatser. Detta bör vara en prioriterad strategisk fråga för den svenska regeringen om man vill behålla och utveckla möjligheterna till en ambitiös nationell energi- och klimatpolitik med ambitionen att nå ett klimatneutralt Sverige 2050.

Det lägre priset på kol har gjort att svenska anläggningar, som Fortums kraftvärmeverk i Värtan, har ökat användningen av kol på bekostnad av klimatneutrala biobränslen. Effekten har förstärkts av att koldioxidskatten helt avskaffades för kraftvärmen 1 januari 2013.

Det är också mot den här bakgrunden fel att nu sänka koldioxidskatten för ren värmeproduktion inom handeln för utsläppsrätter.

Det som inträffat inom kraftvärmen borde leda till att man återinför den koldioxidskatt på värmedelen i kraftvärmen som togs bort 1 januari 2013.

Påverkan på pelletsmarknaden

Sänkt koldioxidskatt vid värmeproduktionen påverkar inte bara användningen av bioolja, utan även användningen av fasta bränslen, främst pellets. Olja används idag främst för topplast- och sommarlastproduktion av värme. Istället för att använda fossil olja har flera bolag valt att investera i pelletsbrännare. Sänkt koldioxidskatt på fossila bränslen försämrar naturligtvis konkurrenskraften för pellets liksom för andra förnybara alternativ eller energieffektivisering.

Fel politiska signaler

En sänkning av koldioxidskatten ger en tydlig principiell signal till marknaden om att regeringen är beredd att mildra styrmedlen i klimatpolitiken. Det försvårar möjligheten att nå inhemska mål för reduktion av klimatgasutsläpp och det ger fel politiska signaler till marknadens aktörer. Det sänker också trovärdigheten för den politik som syftar till ett klimatneutralt Sverige 2050.

Svebio
Svenska Bioenergiföreningen

Gustav Melin
Verkställande direktör

Kjell Andersson
Näringspolitisk chef